

Księga Ezechiela

Rozdział 21

1. I doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 2. Synu człowieka! Zwróć swe oblicze na drogę ku południu oraz rozlewaj mowę o ziemi południa; prorokuj o lesie południowego pola. 3. Oświadczyć lasowi południa: Posłuchaj słowa WIEKUISTEGO! Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto rozniecę wśród ciebie ogień, więc strawi w tobie każde świeże drzewo i każde uschłe drzewo; gorejący płomień nie wygaśnie i spłoną w nim wszystkie twarze, od południa – do północy. 4. Wszelkie ciało ujrzy, że Ja, WIEKUISTY, go rozżarzyłem; bo nie wygaśnie. 5. Zatem powiedziałem: Biada, Panie, WIEKUISTY! Bo oni o mnie mówią: Czyż on nie prawi jedynie samych przypowieści? 6. Więc doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 7. Synu człowieka! Zwróć swoje oblicze ku Jeruzalaim oraz rozlewaj swą mowę o miejscach świętych; prorokuj o ziemi izraelskiej. 8. Oświadczyć ziemi izraelskiej: Tak mówi WIEKUISTY: Oto Ja przeciw tobie! Dobędę Mojego miecza z jego pochew oraz wytępię spośród ciebie niesprawiedliwych i bezbożnych! 9. Więc dlatego, że chcę wytępić spośród ciebie niesprawiedliwych i bezbożnych, niech Mój miecz wyjdzie z swoich pochew przeciw wszelkiej cielesnej naturze, od południa aż do północy. 10. Niech wszelka cielesna natura pozna, że Ja, WIEKUISTY, wydobyłem Mój miecz z jego pochew; gdyż więcej się nie cofnie. 11. Zaś ty, synu człowieka zawodź, jak gdyby łamały się twoje biodra; w rozgoryczeniu zajęcz przed ich oczyma! 12. A kiedy ci powiedzą: Dlaczego tak zawodzisz? Wtedy oświadczyć: Z powodu wieści, co nadchodzi; na którą roztopi się każde serce, omdleją wszystkie ręce, zamroczy się wszelki duch, a wszystkie kolana rozplyną się niby woda. Oto nadejdzie i się spełni! – mówi Pan, WIEKUISTY. 13. I doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 14. Synu człowieka! Prorokuj oraz oświadczyć: Tak powiedział WIEKUISTY: Wołaj: Miecz, wyostrzony miecz został też wygładzony! 15. Wyostrzony by sprawił rzeź, wygładzony aby lśnił blaskiem! Wobec tego, czy mamy się cieszyć? To różga dla Mojego syna, która lekceważy każde drzewo! 16. Oddano go do wygładzenia, aby go można ująć pięścią; ten miecz jest wyostrzony i wygładzony, aby go podać w rękę zabójcy. 17. Wykrzykuj oraz utyskuj, synu człowieka, bo on nadchodzi na Mój lud, przeciwko wszystkim przywódcom Izraela! Będą oni rzućni pod miecz wraz z Moim ludem; dlatego uderz się w biodro! 18. Bo on jest wypróbowany. Więc co? Czy różga ma się sama powstrzymać? Tego nie będzie – mówi Pan, WIEKUISTY. 19. Zatem ty, synu człowieka, prorokuj i uderz dłonią w dłoń, bowiem miecz przyjdzie po raz drugi i trzeci; to miecz zabójstwa, miecz wielkiego zabójstwa, który ich osaczy; 20. by potrchlały serca oraz mnożyły się klęski. Na wszystkie ich bramy położę grozę miecza, który cały jest zamieniony w błyskawicę i wyostrzony w celu rzezi. 21. Zbierz się na prawo, uderzaj w lewo, dokądkolwiek jest przeznaczone twoje ostrze! 22. Bo i Ja uderzę dłonią w dłoń, by uciszyć Me oburzenie; Ja, WIEKUISTY to wypowiedziałem! 23. I doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 24. Zaś ty, synu człowieka, nakreśl sobie na tafli dwie drogi, po których może nadciągnąć miecz króla Babelu; obie

mają wyjść z jednej ziemi. I wyryjesz drogowskaz – wyryjesz go na początku drogi do każdego miasta. **25.** Nakreśl drogę po której może nadciągnąć miecz aż do Rabba, synów Ammonu i do Judy, do obwarowanego Jeruszałaim. **26.** Bo król Babelu już stoi na rozdrożu, by na początku tych dwóch dróg, wróżyć sobie według wyroczni; potrząsa strzały, radzi się domowych bożków, bada wątrobę. **27.** W jego prawicę pada wyrocznia – Jeruszałaim; aby szykować tarany, przełomem robić otwory, podnieść okrzyki przy bojowych trąbach, tarany skierować przeciw bramom, usypywać wały oraz budować wieże. **28.** Ale to jest w ich oczach jakby fałszywa wyrocznia, bo mają przysięgi nad przysięgami; to właśnie przypomina o ich winie, aby zostali pojmani. **29.** Dlatego tak mów Pan, WIEKUISTY: Ponieważ w pamięci wracacie do waszej winy, przez wyjaśnianie waszych występków – dlatego uwidaczniają się wasze grzechy we wszystkich waszych sprawach. Ponieważ tak się przypominacie – dlatego tą ręką będziecie pojmani. **30.** Zaś tobie, zniesławiony niegodziwcze, przywódco izraelski, którego pora nadchodzi w czasie ostatecznej kaźni; **31.** tak mówi Pan, WIEKUISTY: Precz z zawojem, zrzucić koronę, to wszystko nie zostanie już takim! Niskie wywyższyć, a wysokie poniżyć! **32.** W ruinę, w ruinę, zamienię ją w ruinę; i nawet to się już nie utrzyma, dopóki nie przyjdzie Ten, któremu to się należy; Jemu ją oddam! **33.** Jednak ty, synu człowieka, prorokuj i oświadczyć: Tak mówi Pan, WIEKUISTY, o synach Ammonu oraz o ich urąganiu. Powiesz: Miecz, wydobyty jest miecz i wygładzony na rzeź, by pożerał, aby się lśnił; **34.** podczas gdy ogłaszają ci kłamstwo, w czasie gdy wróżą ci fałsz, by cię przyłączyć do przebitych szyn niegodziwców, których dzień nadszedł w czasie ostatecznej kaźni. **35.** Czyżby miał się cofnąć do swoich pochew? Będę cię sądził w miejscu na którym zostałeś zrodzony, na ziemi z której pochodzisz. **36.** Wyleję na ciebie Me oburzenie, tchnę nad tobą ogień Mojego rozjątrzenia; poddam cię w moc zdziczałych ludzi, knujących twoje zniszczenie. **37.** Pójdiesz na pastwę ognia; twoja krew nie zostanie wśród ziemi. Nie będziesz więcej wspomniana, bowiem Ja, WIEKUISTY, to wypowiedziałem.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012